

Pöytätennis

Kiitos kuluneesta
vuodesta ja hyvää
pingisvuotta 2020!



Ensimmäinen
Para Finland Open



Joukkue SM 2019



TÄYDEN
KYMPIN
FINLANDIA
OPEN

SIVUT 4-6



GUMBOSTRAND

KONST&FORM

ELÄMÄSTÄ NAUTTIMISEN TAIDE



Tervetuloa nauttimaan joulutunnelmasta meillä maalla. Taide, hyvä ruoka ja monipuolinen design- myymälämme virittää sinut varmasti joulutunnelmaan.

WWW.KONSTOFORM.FI

Söderkulla, Sipoo 050 554 3538
Avoimna joulun aikana 27.11.-22.12.
ke 11-17, to 11-20, pe, la 11-17 ja su 11-16
Muina aikoina katso kotisivumme

Mitä Finlandia Open 2019 opetti?

Vuoden 2019 Finlandia Open oli meille opettavainen monessa mielessä. Sen perusteella saattoi nähdä, mihin lajimme ja miksei koko urheiluelämä on menossa. Ensinnäkin Benedekin voitto kertoi taas, että media kyllä kiinnostuu, jos näytöt ovat riittävän kovat. Asiaa tietysti auttaa se, että haastateltava erittelee mielenkiintoisella tavalla tekemisiään. Sen Benedek todella osaa. Mutta ilman hyviä pelejä Ranskassa emme olisi edes saaneet kokoon lehdistötilaisuutta, joka taas pohjusti koko kisamme mediamenestyksen. Mutta pohjusti vain siksi, että Pena puhui jo etukäteen kisan voitosta ja sitten meni ja voitti. Kiitos Benedekille lajijulkisuusannoksesta, joka taisi olla samaa määrää kuin koko aiempina vuonna yhteensä. Mutta "medianäkyvyys" herätti myös pohtimaan, mitä näkyvyys on. Allekirjoittaneen ikäluokalle ja vielä ikäkkäämmälle pöytätennisväestölle se on useimmiten juttu Hesarissa tai Urheiluruudussa. Joskus iltapäivälehtikin voi kelvata. Kun mennään kohti nuorempia ikäluokkia, tilanne muuttuu. Kymmenvuotiaista aika harva lukee sanomalehtiä tai katsoo televisiota. Mutta Pongfinityn he kyllä saattavat tuntea. Jopa paremmin kuin Benedek Oláhin. Finlandia Openissa yritimme ottaa molempia "sektoreita" haltuun ja ainakin jossain määrin voimme sanoa onnistuneemmekin. Sosiaalisessa mediassa olimme Rovaniemen miehen Heikki Kiiskisen ansiosta esillä paremmin kuin koskaan. Facebook, Instagram, Twitter ja Youtube voivat olla hankalia käsitteitä kokeneemmalle osalle pöytätenniskansakuntaa, mutta ovat tästä huolimatta mediaa ja mediajulkisuutta siinä missä sanomalehdetkin. Eli saamme hyvin tarkoin miettiä, mitä tarkoitamme julkisuudella. Jos Emil, Miikka ja Otto keräävät videoilleen 170 miljoonaa (!) katselukertaa, sen on pakko olla melkoista julkisuutta. Finlandia Open näytti myös, että kansainvälisyydessä on voimaa. Anastasiia Burkova on syntynyt Jaroslavissa ja Ramona Betz Saksassa. Lisäksi monen pelaajan vanhempien sukujuuret ovat muualla kuin Suomessa, Benedekistä ja Annasta lähtien. Päävalmentajamme tulee Ruotsista. Yhdessä he muodostavat todella hienon ja hyvähenkisen



Suomen maajoukkueen, jota on kiva kannustaa ja kehua. Kansainvälisyys on jo nyt eittämätön menestystekijämme. Kaikesta yllä sanotusta huolimatta peruskysymyksemme koko lajin kehittymisen kannalta ovat edelleen samoja. Me tarvitsemme toimivia seuroja, joissa on osaavia valmentajia. Heitä ei synny ilman valmentajakoulutusta, johon meidän on pakko panostaa enemmän. Lajia on osattava opettaa oikein yhä nuoremmille. On rehellisesti myönnettävä, että valmentajakoulutuksemme ei tällä hetkellä ole kummoisella tasolla.

Heti perään on todettava, että hyvästäkin seuravalmennuksesta huolimatta lahjakkaan pelaajan on pyrittävä niin paljon kansainväliseen kosketukseen kuin mahdollista. Alex Naumin tie on tästä mainio esimerkki. Kampailulajissa, jollainen pöytätenniskin lopulta on, kukaan ei voi tulla kovin hyväksi pelkästään omassa maassaan (okei, Kiinassa pöytätennispelaaja voi...). Siksi on lähdettävä hakemaan oppia ja vastusta muualta. Jos talous ja muut asiat sen vain kestävät, ulkomaille muuttaminen on ehdottomasti paras vaihtoehto lahjakkaalle pelaajalle. Pöytätenniksen lisäksi siellä oppii kieliä ja muutakin elämäntaitoja.

Vuosi 2020 on olympiavuosi. On sanomattakin selvää, että me haluamme Benedekin pelaavan Tokiossa, kuten myös parapelaajiemme omissa kisoissaan heti olympiakisojen päälle. Sen jälkeen kun Benedek pelasi Rioissa 2016, olemme kasvaneet toiminnallisesti joka vuosi. Eli huippu-urheilulla on merkitystä.

Eritoten onnistuneiden kilpailuprojektien (EM-karsinta, Pajulahden parakisat, Finlandia Open) ansiosta lähdemme vuoteen 2020 taloudellisesti varsin hyvässä kunnossa.

Edesmennyt kunniapuheenjohtajamme Esa Ellonen muistutti usein, että "jos ei ole rahaa, ei ole mitään". Tilanne ei ole Esan ajoista muuttunut miksikään.

Rahaa on myös käytettävä. Tässä tilanteessa pelaajien tukeminen ja seuravalmentajakoulutus ovat tärkeimmistä päästä menoeriä.

Oikein hyvää
pöytätennisvuotta 2020

Esko Heikkinen
puheenjohtaja

JULKAISIJA, TOIMITUS Suomen Pöytätennisliitto ry, Valimotie 10, 00380 Helsinki, sähköposti: info@sptl.fi, www.sptl.fi

PÄÄTOIMITTAJA Mika Räsänen, puh. 040 5943 043, mika.rasanen@sptl.fi **AINEISTO, TILAUKSET,**

OSOITTEENMUUTOKSET SPTL:n toimisto **KANNEN KUVAT** Heikki Kiiskinen, Lauri Jaakkola ja Jarmo Ruohonen

LEVIKKI 1200 kpl, SPTL:n lisenssipelaajille **PAINOPAIKKA** Savion Kirjapaino Oy **TAITTO** Susanna Kerman - M-Crea Oy

ISSN 0780-9182



Täyden kymppin Finlandia Open

Joulukuinen Finlandia Open oli juhkakisa monessa mielessä. Ensinnäkin siksi, että kyseessä oli 30. kerta, kun juhlimme kansainvälisen avoimen mestaruuskilpailumme voittajia. Toisekseen siksi, että ykköspelaajamme Benedek "Pentti" Oláh onnistui monen vuoden yrittämisen ja kahden kolmossijan jälkeen valloittamaan kotiturnauksen, tietenkin ensimmäisenä suomalaispelaajana kautta aikain. Ja kolmanneksi siksi, että järjestelyt sujuivat monessa mielessä paremmin kuin ehkä koskaan.

Finlandia Open starttasi kansallisen kisan vuonna 1980. Monet eivät tiedä, että allekirjoittanutkin on FO-voittajia (miesten nelinpelissä Mika Oksmanin kanssa mainittuna vuonna). Totuuden nimissä on sanottava, että taso alkoi nousta, kun 1981 kisasta tuli kansainvälinen tapahtuma. Ja jotta kunnia menee oikeaan paikkaan, kerrottakoon että ajatuksen tällaisesta kisasta esitti ensimmäisenä ex-puheenjohtajamme Jouko Manni.

Parina viime vuonna olemme kovasti pelänneet, että Finlandia Open kutistuu olemattomiin kansainvälisen liiton toimenpiteiden, lähinnä rankingmuutosten, takia. Nyt alkaa tuntua siltä, että asiassa käy lopulta päinvastoin: kisamme tulee olemaan entistä suosittumpi, kun eri maiden maajoukkuevalmentajat huomaavat, että heidän nuoret pelaajansa tarvitsevat paljon kansainvälisiä pelejä.

Sitä paitsi me aiomme nyt markkinoida kisaamme voimalla. "Voima" on Pongfinityn Emilin, Miikan ja Oton tekemä "mainosvideo", jossa tuomme esille vahvuksiamme. Tunnetusti niitä ovat esimerkiksi Kisakallion ruoka, pelipaikan lähellä asuminen sekä pelijärjestelmä, joka takaa jokaiselle paljon otteluita. Kisakalliossa Norjaa luotsannut (vuoden 1985 nelinpelin MM) Ulf "Tickan" Carlsson sanoikin haastattelussa, että ITTF tuntuu unohtaneen, että pöytätenistä pelataan Kiinan, Japanin ja Saksan ulkopuolellakin.

Paljon hyvää

Onnistuimme kisassa medianäkyvyyden suhteen melko hyvin. Perussy oli tietenkin Penan mainioissa peleissä, mutta taustatkin tehtiin aika huolellisesti. Keskiyön mediatilaisuus Ruskeasuolla onnistui mainiosti ja Rovaniemeltä saimme "lentopalloliiton vahvistuksen" Heikki



Benedek "Bolt" Oláh

Kiiskisen hoitamaan sosiaalista mediaa. Siinä yllettiinkin uusiin klikkailuennätyksiin. Kun Pena hoiti oman osuutensa sekä pöydällä että mikrofonien ääressä moitteetta, taisimme saada pingisnäkyvyyttä enemmän kuin koko alkuvuonna yhteensä. Kimmo Pihkalan kanssa koetimme palvella PingisTV:n katselijoita aiempaa paremmin ja kerroimme koko ajan, ketkä "televisiopöydillä" pelasivat. Ja kun käsiä oli paljon, allekirjoittaneella jäi aikaa avustaa mm. ETTU:n ja ITTF:n tiedotusväkeä.

Kisaorganisaation rutiini alkaa olla melkoinen, kun esimerkiksi Liisa Järvenpää, Jouko Manni ja Asko Rasinen jaksavat vuosi toisensa jälkeen urakoida, toimiston väen lisäksi. Askon suhde- ym. toiminta kansainvälisillä kentillä on poikunut sen, että tällä kertaa meillä oli (tyytyväisiä) kansainvälisiä tuomareita kisassa mukana ennätysmäärä. Erinomainen apu on myös Anastasiia Burkova, jonka apu venäjää puhuvien osanottajien akkreditoinnissa on luokkaa korvaamaton.

Ehdottomasti korvaamatonta on myös virolaisen "teknisen johtajamme" Rauno Porun panos. Raunon ohjelmalla PKO-systeemi pyöri joustavasti ja pelaajat osaavat oikeille pelipöydille voitto- tai tappio-otelunsa jälkeen. Rehellisyyden nimissä on todettava, että useimmille pelaajille – katsojista puhumattakaan – kisan etenemisen seuraaminen on ylivoimaista.

Ehkä kaikkien parasta kisassa oli – tietenkin Benedekin voiton ohella – Suomen maajoukkueen peli-ilo ja yhteishenki. Etenkin naisten puolella on mahtavaa huomata, että me olemme kuin puolivahingossa saaneet kokoon todella hienon naisjoukkueen! On varmaa, että esimerkiksi Ramona Betzistä, Maria Girleasta ja Aleksandra Titievska-jasta on meille vielä paljon iloa. Tätä iloa lisää Anastasiia Burkova, joka vihdoinkin iski palloa Suomen paidassa. Myös Anna Kirichenkon panos ja olemus kertovat kovasta eteenpäin menosta. Kun vielä jo konkaritkin Jannika Oksasen johdolla jakoivat olla innolla mukana, Suomella oli kisoissa oikeasti hieno naisten maajoukkue.

Anastasiia ei vielä vuosikausiin saa pelata arvokisoissa Suomen joukkueessa, mutta jo tämä pieni annos lämmitti ainakin hänen omaa mieltään kovasti.

– Pelitkin ovat menneet ihan kivasti, mutta parasta on, että saan vihdoinkin pelata Suomen paidassa, sanoi Burkova, joka muutti Suomeen Jaroslavista 2016.

Sananen peleistä

On paikallaan sanoa muutama sana myös peleistä, pelattiinhan niitä kisan aikana yhteensä melkein 900 kpl. Alku otettiin tuttuun tapaan joukkuekisasta, jossa Japani vei kaksoisvoiton niin naisten kuin miestenkin puolella (finaalit pelattiin vasta perjantaina). Suomen miesten ykkösjoukkue (Oláh, Alex Naumi ja Miikka O'Connor) hävisi välierässä Japanin kakkoselle 0-3. Kaikesta näki, että varsinkin Penan ajatukset olivat kovasti kaksinpelissä.

Kun singeliin perjantaina päästiin, Pena aloitti aika kankeasti. Ranskan sarjan osoittama pelitaso on kuitenkin niin kova, että alkukierroksien voittoja tulee vaatimattomillakin esityksillä. – Riittää, kun syöttö ja syötönpalautus menevät pöytään, mies tuumi itsekkin.

Vielä lauantainakin alku oli vähän jäykkää ja lähes jokainen vastustaja rimpuili ainakin erän verran. Jo sunnuntain välierä näytti kuitenkin, että nyt on tosi kyseessä. Välierän kaksi ensimmäistä erää Sveitsin Lionel Weberiä vastaan kävivät vielä alkulämmöstä, mutta sitten alkoi tapahtua. Loppuottelussa Japanin Koyo Kanamitsu taisi olla scoutannut suomalaisen aika heikosti: avauserien numerot 5-11 ja 5-11 kertovat mitä tapahtuu, kun pelaa helppoja palloja keskittyneen Pentin rystylle. Kolmanteen erään japanilainen löysi jo vähän muutakin sijoittelua ja johti neljättäkin vielä 10-8. Kun Pena nousi tästä sillasta, ei voittajasta ollut epäselvyyttä.

Voittotuuletus kertoi, että Benedek todella halusi voittaa Finlandia Openin.



Anna ja Anastasiia pelasivat mainion kisan



- Voittopokaalissa on ennestään mm. Jan-Ove Waldnerin ja Liu Guoliangin nimet. Siihen porukkaan liityn mielelläni, Pena naureskeli, kun palkinnot oli jaettu. Ja tunnusti samalla, että oikeastaan ensi kertaa Suomessa peli kulki lopulta aika lailla samaan malliin kuin Ranskassa.

Muista suomalaista Alex Naumi oli 36., vaikka joutui luovuttamaan kaksi viimeistä otteluaan ärtyneen olkapään takia. Jos Pena on miesten selvä ykköspelaaja, Alex on yhtä selvä kakkonen. Muita suomalaisnustajia olivat Jani Jormanainen (hienosti 45.), Noah Steif (56.), Arttu Pihkala (62.) ja Sam Khosravi (72.). Kunniamaininta myös TIP-70:n Lauri Laanelle, jonka 42. sija oli mainio suoritus.

Naisten kaksinpelissä Anastasiia (18.) ja Anna (21.) olivat suomalaisista omassa sarjassaan. Annan ensimmäinen häviö tuli todella nopealle japanilaiselle Yuka Matsukalle, joka lopulta eteni aina kisan kolmospallille asti. Burkova nöyryty ensimmäisen kerran 2-4 Valko-Venäjän Katsiaryna Baravokille, mutta johti erissä 2-1 ja neljättä erää jo 10-8. Valkovenäläinen käänsi ottelun edukseen ja oli lopputuloksissa komeasti viides. Toki Anna ja Anastasiia kärsivät muitakin tappioita, mutta mainitut faktat kertovat, että he pelasivat Kisakalliossa hyvää pöytätennistä.

Muuta

Jos joku paikalla ollut ihmetteli, missä Sonja Grefberg luurasi suurimman osan aikaa, vastaus on, että hän hoiteli suomalaisen pöytätenniksen kansainvälisiä suhteita. Euroopan pöytätennisunionin hallituksessa istuva Sonja oli hankkinut koelimen kokoustamaan Suomeen kisan ajaksi. Näin maanosapamputkin saivat (joulupukin lisäksi) nähdä, kuinka hieno tapahtuma kisamme on.

”Eesti-systeemi” eli kaikista sijoista pelaaminen (jonka Peter Eriksson aikanaan lanseerasi tähän kisaan) on meidän vahvuutemme, joka houkuttelee paikalle pelaajia ja valmentajia. He haluavat paljon kansainvälisiä otteluita, joita ”tavallisissa” kilpailuissa tulee nykyään sitä vähemmän, mitä korkeammalla tasolla pelataan. Viikonlopun pelien perusteella jaettiin mm. Sveitsin maajoukkueen MM-kisalippuja, joten varsinkin valmentajat arvostavat pelisysteemiämme.

Isäntämme Kisakallio suoriutui urakastaan taas kerran hyvin. Majoitustilat ovat kunnossa ja ruoka hyvää. Opiskelijat pitävät ”kisabaaria” ja kuljetukset lentokentälle toimivat suunnitelmien mukaisesti. Pelaajille arvokkainta on, että pelien välillä pääsee huilaamaan omaan huoneeseen.

Tällä hetkellä uskallan uskoa, että kisamme kansainvälinen suosio on ainakin lyhyellä tähtämellä taattu. Ensi vuonna saatamme tehdä yhteistyötä Viron kanssa, sillä heidän vastaava kisansa pelataan viikkoa aiemmin. Luulen, että muutama joukkue lentää ensi vuonna ensin Helsinkiin, ylittää Suomenlahden edestakaisin lautalla ja jatkaa taas Helsingistä kotimaahansa. Ja pelaa välissä sekä Viron että Suomen avoimet mestaruuskilpailut.

Esko Heikkinen

Tulokset

Miesten kaksinpeli

- 1) Benedek Oláh
- 2) Koyo Kanamitsu Japani
11-5, 11-5, 3-11, 15-13, 11-5
- 3) Petr Fedotov Venäjä

Naisten kaksinpeli

- 1) Liu Yanhzi Australia
- 2) Yuki Sanjo Japani
10-12, 12-14, 11-8, 11-9, 4-11, 11-6, 11-3
- 3) Yuka Matsuo Japani

Suomalaisten muut sijoitukset

Miehet

- 36. Alex Naumi
- 42. Lauri Laane
- 45. Jani Jormanainen
- 49. Miikka O'Connor
- 56. Noah Steif
- 62. Arttu Pihkala
- 67. Samuli Soine
- 69. Peiman Moradabbasi
- 72. Sam Khosravi
- 74. Toni Soine
- 77. Riku Autio
- 79. Huy Chau
- 81. Otto Tennilä
- 88. Esa Miettinen
- 91. Pedram Moradabbasi
- 93. Aleksi Räsänen
- 94. Juhana Tuuttila
- 96. Lauri Hakaste
- 102. Patrik Rissanen
- 105. Aleksi Mustonen

Naiset

- 18. Anastasiia Burkova
- 21. Anna Kirichenko
- 54. Aleksandra Titievskaia
- 55. Sofie Eriksson
- 58. Ramona Betz
- 60. Jannika Oksanen
- 61. Sofia Erkeheikki
- 62. Maria Girlea
- 64. Elli Rissanen
- 67. Pihla Eriksson
- 68. Anni Heljala

Miesten joukkuekilpailun loppuottelu

Japani 1 – Japani 2 1-2
Koyo Kanamitsu – Seiya Numamura
11-5, 11-7, 11-7
Kazuo Yoshida – Naoka Kawakami
11-6, 8-11, 7-11, 10-12
Kanamitsu/Yoshida – Numamura/Kawakami 9-11, 11-8, 11-6, 9-11, 9-11

3) Suomi 1 (Benedek Oláh, Alex Naumi, Miikka O'Connor) ja Valko-Venäjä 2

Naisten joukkuekilpailun loppuottelu

Japani 1 – Japani 2 2-0
Shoko Yamamoto – Yuki Sanjo 8-11, 11-2, 13-11, 11-9
Yuka Matsuo – Hiroyori Okazaki 6-11, 11-3, 11-6, 11-6

3) Ukraina 2 ja Valko-Venäjä 2

Laajensimme valikoimaamme

Hyvää ja rauhallista joulua koko pingisväelle!



DNA Pro on Stigan uusi erinomainen kumisarja. Voit valita pehmeän, keskikovan tai kovan version 1,9 tai 2,1 mm sienikumilla. Saksassa valmistettu todella nopea ja kierteinen DNA on Stigan ykköskumi, joka on saavuttanut nopeasti suuren suosion Suomessa ja maailmalla. Hinta 49 €.



Mizunon tossut ovat jo vuosia olleet suosittuja maailman huippupelaajien keskuudessa, ja viime vuosina yhä useampi suomalainenkin on valinnut tossukseen Mizunon. Uusi lippulaivamalli Wave Drive 8 on nyt saapunut ja nostaa pingistossujen riman uudelle tasolle. Hinta 109 €.



World Tour on DHS:n uusin kisapallo, jonka peliominaisuudet ovat huippuluokkaa. World Tour on todella tasalaatuinen, eli kaikki pallot ovat äärimmäisen pyöreitä ja kestäviä. Kyseistä palloa käytetään kaikissa maailmankiertueen kovatasisissa kilpailuissa. Hinta alk. 11,90 € / 6 kpl.



Oletteko harkinneet päivittää vanhaa seura-asuunne uuteen? Ottakaa yhteyttä, niin annamme hyvän tarjouksen sekä autamme kaikin keinoin löytämään juuri teille parhaiten sopivan asun. Käytössämme on mm. koko Stigan, Donicin ja Yasakan laaja ja laadukas valikoima useine eri malli- ja värivaihtoehtoineen.

Koko valikoimamme nähtävillä osoitteessa www.pingiskeskus.fi



Markus Heikkinen
Koroistentie 4 E
00280 Helsinki
040 6585 765
info@pingiskeskus.fi
www.pingiskeskus.fi



Finlandia Open 2019

Susi Centerin piippuhyllyltä

Pöytätenniksen perinteinen Finlandia Open sai arvoisensa päätöksen, kun Benedek Oláh tuuletettiin villisti ensimmäisenä suomalaispelaajana kautta aikojen kotiturnauksensa voittoa. Henkisten kierteidensä kanssa tänä vuonna taistellut rystyvirtuoosi näytti, että nyt ollaan oikealla tiellä. Pelin solmukohdat ovat tiedossa ja ongelmat tunnistettu - työnteko näiden vähentämiseksi on jo täydessä vauhdissa.

Oláhin pelit Ranskan liigassa ovat kulkeneet hienosti. Tokion olympiapaikan kannalta saman rentouden löytäminen kevään karsintakisoihin kääntää varmasti monta tiukkaa palloa, erää ja ottelua "Penan" hyväksi. Tämänhetkisen tiedon mukaan seuraavat eurooppalaisten olympiapaikat ovat jaossa huhtikuun alussa Moskovassa ja toukokuun viimeisellä viikolla Qatarin Dohassa. Tsemppiä Penalle niihin!

Jokavuotinen Finlandia Open on pienelle lajiliitolle kova ponnistus, jossa talkooväen työpanos on korvaamattoman arvokasta. Kisakallion Urheiluo-pisto tarjoaa tapahtumalle erinomaiset puitteet - laadukas areena on vain kivenheiton päässä opiston majoitus- ja ruokailupalveluista.

Turnauksen keskiössä ovat urheilijat, vaikka pelejä seurasi sekä paikan päällä että sosiaalisen median välityksellä ilahduttava määrä lajifanaatikkoja. Monille suomalaispelaajille Finlandia Open on ensimmäinen kosketus kansainvälisiin ympyröihin. Kovat pelit uusien vastustajien kanssa on pääoma, joka kasvaa korkoa tulevina vuosina.

Suomalaisessa pöytätenniksessä voidaan puhua suuresta perheestä, jossa kaikki puhaltavat yhteen hiileen. Yhteisöllisyyden tunne kumpusi Susi

Centerin peliareenalta aina piippuhyllyn viimeiselle työpisteelle saakka. Samanhenkisen väen kanssa lähes 12-tuntiset työpäivät kuluivat kuin siivillä. Onnistuneen tapahtuman takana ovat aina ihmiset.

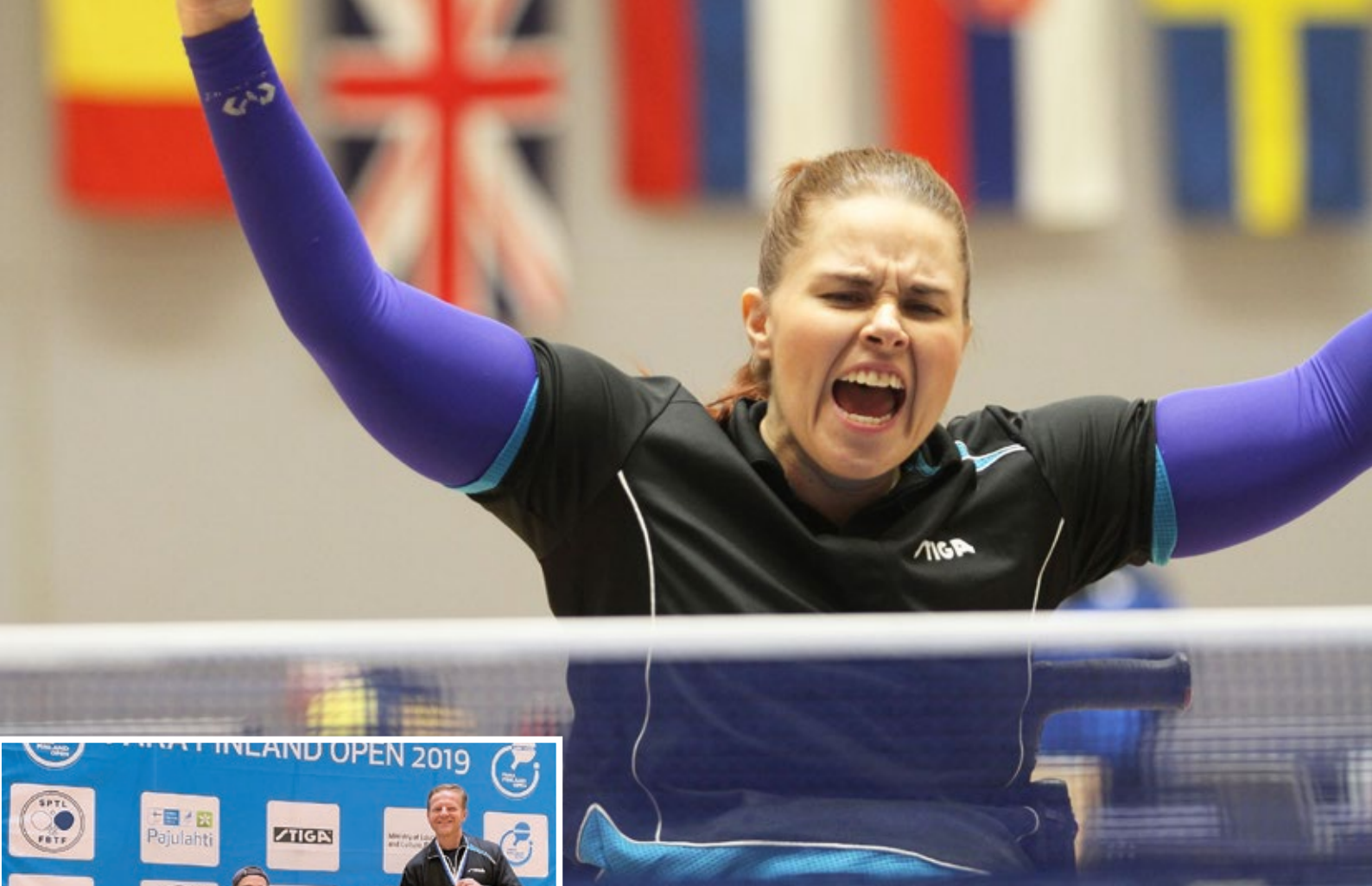
Maailma muuttuu ja pöytätennis sen mukana. Yli miljoona Youtube-seuraaaja ei voi olla väärässä. Miikka O'Connor, Emil Rantatulkila ja Otto Tennilä ovat osoittaneet, että pingistä voi pelata tosis- saan, mutta ei liian totisesti. Pongfinityn taidokkaat ja hauskat videot sekä uusi mobiilipeli tuovat varmasti pöytien ääreen myös sellaisia nuoria, jotka eivät muuten tämän hienon lajin pariin löytäisi.

Ai niin, joulukin on jo ovella. Kerroin tuolle naapurissa asuvalle valkoparralle, että pingisväki on ollut tänä vuonna erityisen kilttinä. Olkaahan jatkossakin!

@HeikkiKiiskinen
Media officer
Finlandia Open 2019

PS. Rovaniemeläinen pöytätennis heräsi tänä syksynä uudelleen henkiin noin 23 vuoden tauon jälkeen. PT-60:n toiminnassa on tällä hetkellä mukana noin 30 junioria ja 20 aikuispelaajaa. Tervetuloa pelailemaan, kun Lapissa liikutte. J uhlitamme seuran "60-vuotista" taivalta 11. tammikuuta Kemissä kansallisissa kisoissa.





Para Finland Open menestys

Lokakuun 11.-13. päivinä järjestettiin Suomen ensimmäinen ITTF:n alainen parapöytätenniskilpailu Liikuntakeskus Pajulahdessa. Para Open Finland oli samalla keväällä menehtyneen Matti Launosen muistoturnaus. Projektilla alkoi lähes puolitoista vuotta aikaisemmin, eikä siihen olisi uskallettu ryhtyä ilman Opetus- ja Kulttuuriministeriön taloudellista tukea. Tavoitteena oli saada suomalaisille pelaajille kansainvälisiä pelejä ja hiukan pesämunaa parapöytätennikselle. Molemmat tavoitteet saavutettiin.

Kilpailun järjestelyt alkoivat kv. Liitolle tehdyn anomuksen jälkeen kaksipäiväisessä Pajulahdessa suoritettussa katselmuksessa, jossa ITTF:n Egyptistä tullut tarkastaja mittanauhan, kameran ja muistiinpanovälineiden kiersi kaikki mahdolliset tilat urheiluopistolla. Raportin valmistumisen jälkeen kisat myönnettiin. Saimme luvan ottaa kisoihin maksimissaan 180 osanottajaa. Markkinoinnin aloitimme loppuvuodesta ja esitteitä jaoimme kaikissa kevään kansainvälisissä kilpailuissa. Ensimmäinen ilmoittautuminen päättyi juhannuksena, jolloin iloksemme kisa oli myyty loppuun. Peruutusten jälkeen lopullinen kilpailijoitten määrä oli 164. Avustajien, valmentajien, tuomareitten ja kisajärjestäjien kanssa määrä nousi selvästi yli 300:n. Kilpailujen käytännön pyörittämisestä vastasivat ITTF:n nimeämät ylituomari, apulaisylituomari ja tekninen delegaatti,

joilla oli apunaan apulaisylituomari Asko Rasinen ja kisojen pääsihteeri Eve Autio. Paikan päällä Even kanssa käytännön asioita junaili tehokkaasti Pajulahden tapahtumakoordinaattori Laura Kittelä. Työn määrää kuvaa ne noin 3000 sähköpostia, jotka Eve kisan tiimoilta vastaanotti ja lähetti.

Kilpailuihin osallistui kahdeksan suomalaispelaajaa, joukossa ensikertalainen Rita Lahtinen ja 15-vuotias Aaro Mäkelä. Kokemusta edustivat jo viime vuosituhannella arvokisamitaleilla olleet Markku Manner ja Pekka Räsänen sekä tämän vuosituhannen ykkösmies Esa Miettinen. Kovaa nousua kohti kansainvälistä huippua tekevät Timo Natunen, Aino Tapola ja Anna Pasanen pelaavat pitkät menestysperinteet omaavassa 1 luokassa.

Mitaleille ylsivät Aino hopealle ja Anna pronssille naisten yhdistetyssä 1-2

luokassa sekä Esa joukkuekilpailussa. Lisäksi Markku pelasi vahvasti menneen jatkoon alkulohkostaan. Aaro sinnitteli selkävaijien kanssa, kunnes valmentaja Kimmo Jokinen joutui ottamaan hänet pois pelistä kesken joukkuekilpailun nelinpelin. Kisoihin osallistui useita paralympiavoittajia ja muita arvokisami-

nalisteja, joten taso oli monissa luokissa sen mukainen. Kilpailuista saatu myönteinen palaute rohkaisee anomaan kisoja jatkossakin. Seuraavalla kerralla selviää helpommalta, kun asiat on jo tehty kertaalleen. Kilpailupaikkana Liikuntakeskus Pajulahti on erinomainen, koska mitään kisojen

aikaisia kuljetuksia ei tarvita ja esteettömiä huoneita on riittävästi. Etukäteen paljon töitä teettäneet ja kustannuksia aiheuttaneet lentokenttäkuljetukset sujuivat mainiosti.

Parakilpailujen onnistumisen kannalta esteettömyyden lisäksi tärkeitä asioita ovat tuomarit, pallonkerääjät ja muu avustava henkilöstö. Tuomarit joutuivat tiukille, kun ylituomari ja apulaistituomari olivat laatineet tuomariaikataulun, joka ei missään vaiheessa auennut meille. Kiitos tuomareille hienosta venymisestä ja hyvästä tuomaroinnista. Suomalaistuumareitten lisäksi apuna oli kymmenen kansainvälistä tuomaria, joista viisi Virossa. Pallonkeräyksen päävastuun kantoivat hienosti Pajulahden opiskelijat. Kun kisoissa oli yli 70 pyörätuolipelaajaa, tarve apuvoimalle oli suuri. Lauantaina saimme hienoa taustatukea Spinnin junioreilta. Yhteenvetona voidaan todeta, että tapahtuman onnistumisen edellytyksenä oli omien vapaaehtoisten lisäksi saumaton yhteistyö Liikuntakeskus Pajulahden kanssa. Kiitos Laura, Sari, Osku ja kumppanit.

Martti Autio



Parapelaajat kohti kevään karsintoja

Parapelaajilla on edessään kiireinen kevät, kun paikkoja Tokion elokuun lopulla alkaviin Paralympialaisiin ratkotaan. Esa Miettinen, Timo Natunen ja Aino Tapola ovat asettaneet tavoitteekseen pääsyn Tokion kisoihin.

Esan ranking-sijoitus luokassa 9 on joulukuun listalla 16. Kisoihin pääsee 15 pelaajaa, suora kisapaikka näyttää karanteen liian kauas, joten todennäköisin reitti Tokioon vie toukokuisen Slovenian karsinnan kautta. Timo on noussut syksyllä pususta taistelemaan kisapaikasta. EM-kisoissa kaatui listakuutonen ja mitali miesten 1-luokas-

sa jäi harmittavan lähelle. Maailmanlistalla nousu sijalle 18. Paralympiasijoitus on kuitenkin 15, kun 12 saa kutsun kisoihin. Todennäköisesti Timolla on sama reitinvalinta Tokioon kuin Esalla. Aino voi suoraan tähdätä kuntonsa karsintakisaan. Sijoitus yhdistetyssä 1-2 luokassa on 16. Piste-eroa ei ehdi kuroa umpeen ennen karsintaikkunan sulkeutumista maaliskuun lopussa. Aino voitti Hollannissa marraskuun alussa noteerattiin myös ITTF:n sivuilla. Samalla Aino nousi 1 luokassa sijalle 4. Toukokuun karsintakisassa on kussakin luokassa tarjolla kisamatka vain voittajalle, joten peli on kovaa. Lisäksi joka luokassa on tarjolla vähintään yksi villi kortti. Suomalaispelaajat osallistuvat 2-3 kansainväliseen kilpailuun ennen

karsintakilpailuja, leirejä ennen kesää pidetään 5-6.

Anna Pasanen voitti EM-kisoissa syyskuussa listakakkosen ja mitali jäi uupumaan eräsuhteella. Anna tulee nousemaan listalle vuonna 2020. Paralympiakarsintoihin kukin maa saa lähettää vain yhden pelaajan/luokkaa, joten Annan mahdollisuus on Pariisissa 2024. Tällä hetkellä näyttää lupaavalta, että kisoissa pelattaisiin naisten 1-luokka, johon meillä olisi tarjolla kaksi vahvaa mitaliehdokasta.

Aaro Mäkelä, 15, on jatkanut nopeaa kehitystään ja jatkaa Nuorten Paralympiaryhmässä. Aaron aika voi koittaa jo Pariisissa.

Timo Averjanov on mennyt eteenpäin ja harjoittelee ahkerasti kuroakseen eroa kiinni luokkansa kärkeen. Timo pitää positiivisella asenteellaan ja kannustuksellaan joukkueen mielialaa yllä joskus vaikeinkin hetkinä.

Suomen parapöytätenniksellä on tällä hetkellä hyvä draivi päällä: pelaajat tekevät kovasti töitä ja tänä vuonna on jo saatu konkreettisia tuloksiakin. Tästä on hyvä jatkaa uudelle vuosikymmenelle.

Martti Autio



TEEMME #TAVOITTEISTATOTTA

Suomen ainoa Olympia- ja Paralympiakomitean valmennuskeskus Pajulahti sijaitsee vain 20 minuutin ajomatkan päässä Lahdesta. Pajulahti tarjoaa täyden palvelun valmennusleiritykset.

KYSY TARJOUS LEIRITYKSESTÄ

Perusleiripakettimme sisältää mm.

- opistotason majoitus
- aamupala, lounas ja päivällinen
- rantasaunojen yleisvuorot kesäisin

LISÄTIEDOT ja VARAUKSET:

puh. 03 8855 200
sales@pajulahti.com
www.pajulahti.com



Pajulahti

MIESTEN TOP-12-TURNAUS MUUTETAAN TOP-16:KSI?

TOP-12-turnauksen suosio on vuosien myötä pikkuhiljaa hiipunut. III-karsintojen osallistujamäärät ovat vähentyneet (vuonna 2019 vain 19) ja myös II- ja I-karsinnoissa on aiempia vuosia enemmän poisjääntejä. Myös parhaimpien pelaajien kiinnostus lopputurnaukseen on vähentynyt, marraskuussa pelatussa finaalisissa 12 parhaasta pelaajastamme oli mukana vain kuusi. Hallitus on tehnyt ehdotuksen TOP-12-turnauksen muuttamiseksi TOP-16:ksi. Tavoitteena on aiempaa tiiviimpi turnauskokomaisuus, johon saataisiin myös nykyistä enemmän kärkipelaajiamme.

Vain yksi karsinta ja lopputurnaus

Ehdotuksessa TOP-16-turnus pelataan syyskaudella ja se koostuu kahdesta erillisestä kilpailusta, TOP-16-karsinnasta ja TOP-16-lopputurnauksesta. Lopputurnaus pelataan karsintalohkot ja loppukilpailu häviöstä ulos -järjestelmällä (poolit + cup). Lopputurnaukseen kutsutaan 1.7. ratingin aktiivisten pelaajien listan kahdeksan parasta pelaajaa, jotka siis pääsevät suoraan finaaliin.

Loput paikat täytetään yhdestä progressive knock-out -järjestelmällä (PKO) pelattavasta TOP-16-karsinnasta. Karsinnan nousupaikkojen määrä (8-16) riippuu siitä, kuinka moni kahdeksasta kutsutusta pelaajasta osallistuu lopputurnaukseen.

Haasteita

Ehdotusta laatiessa tuli eteen kaksi oleellista haastetta: kuinka saada huiput sitoutumaan tähän turnaukseen aiempaa paremmin ja miten minimoida merkityksettömät ottelut sekä karsinnassa että lopputurnauksessa etenkin nyt, kun osallistujamäärä kasvaa 12:sta 16:een eikä kukaan putoa karsinnoista, kuten TOP-12:ssa. Ehdotuksessa (jonka alun perin allekirjoittaneelle esitti Toni Soine, kiitokset Tonille hyvästä ideasta!) nuo asiat on pyritty huomioimaan mm. seuraavasti:

- Huippupelaajat tietävät osallistumisestaan jo hyvissä ajoin, mikä toivottavasti edesauttaa myös ulkomailla pelaavien osallistumista.
- Finaali aloitetaan neljällä neljän pelaajan poolilla. Kolme menee jatkuon ja näistä lohkokyökkönen saa vapaakierroksen cup-vaiheessa. Näin ollen lohkovoitolla on merkitystä ja tietysti myös viimeisen sijan välttämällä, mikä tarkoittanee, että yhtään "turhaa" peliä ei alkulohkoissa ole. Ja koska jatko on cup ja häviöstä putoaa, kaikki loppupelit ovat myös merkityksellisiä.
- Karsinnoista on riittävästi (8-16) jaossa lopputurnauspaikkoja karsinnan mielenkiinnon säilyttämiseksi. Sijoittaminen lopputurnauksen alkulohkoihin sinne suoraan kutsuttujen jälkeisille paikoille tehdään karsinnan lopputulosten mukaisessa järjestyksessä, jolla saadaan myös karsinnan kärkipään sijoista 1-8 pelaaminen merkitykselliseksi.

Näin jatketaan

Hallituksen TOP-16-ehdotus täsmentyy vielä kevään 2020 aikana. Päätös mahdollisesta TOP-16-järjestelmään siirtymisestä tehdään kevään 2020 liittokokouksessa.

Ehdotus on jo aiheuttanut muutoksia kevään 2020 kilpailukalenteriin merkittyihin TOP-12-karsintoihin. TOP-12 III-karsinta on siirretty II-karsintojen paikalle 26.4.2020. Se pelataan, mikäli TOP-16-ehdotusta ei hyväksytä kevään 2020 liittokokouksessa. Jos ehdotus hyväksytään, III-karsintaa ei pelata. TOP-12 II-karsinta on siirretty syksylle 2020 ja se pelataan vain, mikäli TOP-16-ehdotusta ei hyväksytä kevään 2020 liittokokouksessa.

TOP-12-historiikki

Vaikuttaisi siis vahvasti siltä, että viimeiseksi miesten TOP-12-turnaukseksi ainakin toistaiseksi tulee jäämään 3.11.2019 pelattu lopputurnaus. Lue koko TOP-12:n 26-vuotinen tarina - alkaen vuoden 1994 Petri Heinosen ykköskarsintavoitosta päättyen vuoden 2019 Alex Naumin lopputurnausvoittoon - TOP-12-historiikista, joka on ladattavissa spl.fi-sivuston artikkelikokoelmasta.

are

Pöytätennis mukaan Olympiakomitean Tähtiseura-ohjelmaan

Tähtiseura-ohjelma on seuratoiminnan laatuohjelma, jonka tavoitteena on kehittää ja tukea suomalaista seuratoimintaa. Toiminnan tunnuksena toimii Tähtimerkki, joka kertoo, että seura on kehittynyt tasolle, jossa seuratoimintaohjelmassa määritellyt laatutekijät toteutuvat.

Samoin kuin Pöytätennisliiton keväällä lanseeraama seuratyökalu, Tähtiseura-ohjelma tarkkailee seurojen toimintaa erilaisten kriteerien ja osa-alueiden kautta. Aiemmin Sinettiseura-ohjelmana tunnettu kokonaisuus on Suomen Olympiakomitean hallinnoima, mutta mukana ovat myös lajiliitot ja aluejärjestöt.

Monipuoliset hyödyt

Tähtiseura-ohjelmasta ja Tähtimerkistä on lukuisia hyötyjä mukaan lähteville pöytätenniseuroille. Tähtiseurat ovat koko ajan vahvistuva brändi, joka tuo esille seuran laadukkaana toiminnan. Tähtimerkki kertoo päättäjille laadukkaasta seuratoiminnasta esimerkiksi seuratukihakemuksissa. Tähtimerkin omistavat ja sitä tavoittelevat seurat saavat käyttöönsä maksuttoman Tähtiseura-verkkopalvelun, josta löytyy tietoa, viestintää, hyviä malleja ja koulutusta seuratoimintaan liittyen. Tähtiseurat saavat tukea seuran kehittämiseen, joka mahdollistaa entistä paremman seuratoiminnan. Seuratoiminnan eri osa-alueiden tarkastelu yhtenä kokonaisuutena tukee ja helpottaa seuran työtä. Lisäksi yhteistyö ja verkostoituminen seurojen, lajiliittojen ja aluejärjestöjen kanssa helpottuu Tähtiseura-ohjelmassa.

Matkalla Tähtiseuraksi

Miten sitten Tähtiseuraksi käytännössä tullaan? Ensimmäisenä asiasta kiinnostuneen pöytätenniseuran tulee tutustua aiheeseen tarkemmin Olympiakomitean nettisivuilla. Sivuilta löytyvät muun muassa Tähtiseura-kriteerit.

Kriteerit perustuvat lasten ja nuorten urheilun laatutekijöihin. Laatutekijät pohjautuvat suuren asiantuntijajoukon tekemiin lasten ja nuorten urheilun selvityksiin. Selvitysten tavoitteena on ollut kuvata hyväksi urheilijaksi kasvun mahdollistavia tekijöitä. Selvitysten taustayhteisöinä ovat olleet Olympiakomitea ja Kilpa- ja huippu-urheilututkimuskeskus (KIHU) yhteistyössä lajiliittojen asiantuntijoiden kanssa.

Tähtiseuraksi haluavan pöytätenniseuran kannattaa ottaa hyvissä ajoin yhteyttä Pöytätennisliittoon tai liikunnan aluejärjestöön ja keskustella prosessin sisällöstä ja aikataulusta.

Kun seura näkee täyttävänsä Tähtiseura-kriteerit, järjestetään seuran tiloissa auditointitilaisuus, jossa kriteerit käydään läpi yksi kerrallaan. Auditoinnin suorittavat Pöytätennisliiton ja aluejärjestön kaksi auditoijaa. Auditoinnin mennessä läpi seura saa käyttöönsä Tähtimerkin, jota se voi hyödyntää kaikessa viestinnässään ja markkinoinnissaan.

Ensimmäinen pöytätenniseura on jo aloittanut oman Tähtiseura-projektinsa. Toivottavasti lähitulevaisuudessa nähdään useampia laadukkaasta seuratoiminnastaan tunnettuja pöytätenniksen Tähtiseuroja!

Miesten joukkuekilpailun mitalistit, Espoo 2 tosin oli jo kotimatalla. Oikealla A-luokan mestari Sam Khosravi ja ykköspallilla takana A-nelinpelin mestari Jorma Lahtinen. Toinen mestari Sami Hattunen (LPTS) ei tähän kuvaan mahtunut.



Joukkue-SM Koskella

Kosken Kaiku järjesti kuuden vuoden tauon jälkeen perinteisen joukkueiden ja A-luokan SM-kisan laji-ihmisille jo tutuksi käyneessä liikuntahallissaan marraskuun lopulla. PT 75 vei miesten mestaruuden ja isäntäseura KoKa naisten vastaavan. Sam Khosravi oli paras A-luokassa ja Jorma Lahtinen ja Sami Hattunen A-luokan nelinpelissä.

Kisat olivat sinänsä mukavan kokoiset, mutta miesten joukkuekilpailusta puuttui mm. kolme mestaruussarjaseuraa, ykkösdivarijoukkueista puhumattakaan. Niinpä neljä suosikkia sijoitettiin suoraan paperille ja kuusi muuta joukkuetta karsi kvarttapaikeista kahdessa kolmen joukkueen poolissa. Kvartoista ei kuitenkaan ylivoiman vuoksi ole paljon kerrottavaa, joten mitalipeleihin lähtivät PT 75, KoKa ja kaksi PT Espoon joukkuetta. No, OPT-86 kiusasi hetken Espoon kakkos-

joukkuetta ja pienenä yllätyksensä voi pitää sitä, että Kaiun kakkosjoukkue ylsi kahdeksan parhaan joukkoon saakka. Kohdatakse seuransa ykkösjoukkueen. Isäntäseura Kaiku elätteli jopa pieniä mestaruustoiveita, mutta niin vain Espoon ykkösjoukkue oli välierässä 3-2 lukemin parempi. Alex Naumi voitti molemmat pelinsä (Arttu Pihkala piti Alexia kyllä todella tiukalla), mutta kun Veikka Flemming ja Riku Autio eivät pystyneet voittoihin, Arttu, Toni Soine ja Jani Jormanainen marssivat loppuotteluun. Riku hävisi Janille viidennen erän jatkoilla, joten Kaiun finaaliapaikkakaan ei ollut kaukana.

Toisessa semissä Espoon kakkosjoukkueen puristus loppui jo alkuunsa, kun Otto Tennilä kuritti Mika Räsästä selvin numeroin. Chau Dinh Huy otti todellisen taisteluvoiton Ari-Matti Koskisesta, mutta siihen espoolaisten voitot jäivätkin. Finaaliin siis PT 75 ja PT Espoo 1.

Loppuottelussa Otto voitti ensin Artun ja Toni kilpailukautensa avanneen Pasi Valastin, molemmat selvin numeroin. Tilanteessa 1-1 "Kossu" taisi ratkaista pelin ja taisteli tiukan



Naisten joukkuekilpailussa Anastasiia Burkova (vas.) ja Sofie Eriksson olivat ylivoimaisia. Selin kakkoseksi tulleet Elli Rissanen ja Pihla Eriksson.



Otto Tennilä pelasi tappiottoman SM-kisan ja ratkaisi SM-kullan PT 75:lle voitollaan Espoon Toni Soineesta.

voiton Janista. Kisassa kaikki ottelunsa voittanut Otto varmisti tamperelaisten neljännen perättäisen joukkue mestaruuden kukistamalla Tonin. Kaksi jälkimmäistä peliä päättyivät 3-2 ja pelaamatta jäi Artun ja Pasin ottelu. Sekin olisi ollut mielenkiintoinen.

Naisten joukkuekisassa erot olivat selvät. Sofie Eriksson siirtyi Kaikuun pelaamaan kakkosdivisioonaa, ja yhdessä Anastasiia Burkovan kanssa he olivat varsin ylivoimaisia. Koko neljän joukkueen poolissa miinuspuolella oli vain Sofien kaksi erätappiota. Ottelutappio ei ollut lähelläkään.

MBF:n ykkösen Pihla Eriksson ja Elli Rissanen olivat yhtä selviä kakkosia. Saman seuran Ildiko Kadar ja Ella Kellow veivät pronssit kukistamalla Porin Anni Heljalan ja Heidi Pakulan.

Sam nuori mestari

Syksyn aikana kovasti eteenpäin mennyt Sam Khosravi oli A-luokan (M-2200) paras. Sam hävisi koko kisan aikana alkupoolipelit mukaan laskien vain kaksi erää, joten voittoa voi pitää ansaittua. Chau Dinh Huy kiusasi Samia välierässä kohtalaisesti, mutta Samilla on erikoistaito kääntää tiukat erät hyväkseen. Loppuotteluun kiipesi joltisenmoinen yllättäjä Jus-Mäkelä, joka sai omassa välierässään tehdä täydet viisi erää töitä Aleksi Räsäsen kanssa. Finaalissa Sam juhli mestaruutta 3-0 lukemin, mutta jokainen erä päättyi kahden pisteen erolla. Luokan palkintopallilla oli siis kaksi 14-vuotiasta peluria. Ja kummallekin kadettipojalle kolmen mitalin kisa.

A-luokan nelinpeleissä tilastonikkarit kiinnittävät ensimmäisenä huomion siihen, että Julle Muinonen ja Leksa Kivelä jäivät jo poolipeleihin. Mestaruus matkasi tästä huolimatta Lahteen, sillä Sami Hattunen ja Jorma Lahtinen kukistivat loppuottelussa Aleksi Räsäsen ja Juhana Tuuttilan äärimmäisen niukasti 3-2, ratkaisuerä 12-10. Nuorisokaksikko johti erissä jo 2-0. Voittajapari vei myös välieräottelunsa Pekka Ågrenia ja Juha Äänismaata vastaan 3-2, joten mestareiden hermot pitivät tiukoissa paikoissa mainiosti. Palkintopallilla oli siis niin kokemusta kuin nuoruuttakin. Toisessa pronssiparissa varsin konkreettisesti, sillä Sam Khosravin ikävuodet eivät ole edes neljänneestä Hannu Sihvon vastaavista.

Tämän kisan aikataulu on periaatteessa helppo ja käytännössä vaikea asia. Ja tehtiinpä miten tahansa, aina joku kärsii, sillä joukkuekisan vuoksi päiviin tulee helposti päällekkäisyyksiä. Ja jos joukkuekisa ja A-luokat pelataan kokonaan eri päivinä, joukkuekisaan on yhä hankalampi saada joukkueita. Kisat saatiin kuitenkin pelattua ja järjestäjäkin oli lopulta aika tyytyväinen. Tuomareita oli kerrankin riittävästi. Kahden kameran striimit palvelivat yleisöä kisapaikan ulkopuolella ja lämmin ruoka teki kauppansa, joten Suomen mestarit saatiin lopulta selville melko leppoisissa tunnelmissa. Siitä herkeää ihmettelemään, miksi SM-kisan järjestäminen kiinnostaa tällä hetkellä niin harvoja seuroja. Kokeilkaa rohkeasti!

Esko Heikkinen

mn pingis *Parasta peliin*

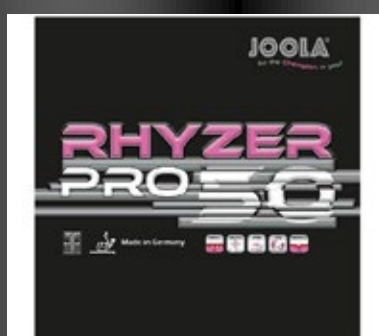


Juha Äänismaa 050 4908 315
(Puh. arkisin 10.00 – 20.00)

Matti Nyyssönen 044 5335 366
(Puh. arkisin 12.00 – 20.00)

Tero Penttilä 044 5369 502
(Puh. arkisin 16.00-20.00)

KUN VAIN PARAS ON KYLLIN HYVÄÄ !



”PÖYTÄTENNISPARATIISI” TURUSSA. MN-Pingis on nyt MN-Pingis/Pingispalvelut Oy

Käyntiosoite: Bergeninkatu 4, 20300 Turku. S.posti: pingispalvelut@mn-pingis.fi. Katso ajo-ohje www.mn-pingis.fi.

Meiltä löydät myös erittäin laadukkaan ja monipuolisen valikoiman JOOLA valmis-mailloja aloittelijoista aina aktiivipelaajiin saakka sekä laadukkaat ulkopingis välineet pöydistä mailoihin ja ulkopalloihin.



Meillä myös erinomaiset määräalennukset ja vaihtuvat kuukauden tarjoukset. Katso tarkemmin verkkokaupan sivuilta.

Veteraanien joukkue SM 2019

Tämän vuoden veteraanien joukkue SM kilpailut sattuivat yksin järjestävän seuran BK:n perustamisen 80 vuotisjuhlavuoden kanssa. Paikalle oli saatu melkein yksi pelaaja per juhlavuosi eli 77 pelaajaa. Näyttää siltä, että pelaajien ikä ei kovasti heikennä menestymismahdollisuuksia, koska kisoissa urakoinut Thomas Hallböck sijoittui mitaleille 40, 50 ja 60 vuotiaissa.

Samojen pelaajien menestyminen useammassa luokassa aiheuttaa myös kilpailujen kestolle haasteita ja jatkossa luokkien määrä tullaan varmaan rajoittamaan kahteen per pelaaja.

Miehet 40 v

40 vuotiaiden luokkaan oli ilmoittautunut 9 joukkuetta. Pienoinen yllätys koettiin jo luokan ensimmäisellä kierroksella, kun ennakkoluulottomasti pelanneet PT-2000:n Mika Pasanen ja Mikko Huotari voittivat ykkössijoitetut Wegan Lari Ikosen ja Petri Heinosen. Ratingpisteiden ero joukkueiden välillä oli 759 pistettä, mutta ei enää kisojen jälkeen. Veteraanikisojen kestromenestyjä LPTS vei tälläkin kertaa voiton joukkueella Leo Kivelä, Julius Muinonen. Tiukan loppuottelun ratkaisevassa pelissä LPTS:n Kivelä vei voiton MBF:n Thomas Hallböckistä luvuin -10, 10, 9, 8 ja LPTS mestariksi 3-2. Ei auttanut, vaikka MBF:n Paul von Heiroth ei hävinnyt pelaamassaan yhdeksässä ottelussa kuin kaksi erää. Thomaksella oli takanaan jo ennen tätä 10 matsia, joten ehkäpä pientä väsymystäkin oli ilmassa.



Von Heirothin palautus on korkea ja herättää ansaittua kiinnostusta loppuottelussa. Pallo osuu lopulta päydän reunaan...

Miehet 50 v

Miesjuniorit yli 50 vuotta oli tänä vuonna toiseksi suurin luokka 11 joukkueella. LPTS:n Leo ja Julle urakoivat tämänkin luokan voittoon ollen kisojen ainoat tuplamestarit. Loppuottelussa kaatuivat hyvän turnauksen pelanneet HIK:n Stefan Långström ja Tomi Penttilä. Tomilla oli mahdollisuus ratkaista

mestaruus neljännessä pelissä Leo Kivelää vastaan, mutta Leo vei lopulta ratkaisevan erän lukemin 11-13. Stefan taisteli vielä hyvin Juliusta vastaan, mutta viimeinen peli meni Juliukselle 3-0 ja koko ottelu LPTS:lle lukemin 3-2.



Stefanin rysty puhuu, mutta se ei aivan riitä.

Kolmanneksi tulivat MBF:n Thomas Hallböck ja Paul von Heiroth sekä Wegan Jouko Nuolioja ja Matti Kurvinen.

Miehet 60 v

Jostain syystä yli 60 vuotiaiden luokka oli yksi kisojen pienimmistä - vain 4 joukkuetta oli lähtenyt mukaan. Tässä luokassa ei nähty yllätyksiä vaan pelit menivät ennakoasetelmien mukaan. Voittajiksi selviytyivät järjestävän seuran Matti Lappalainen, Jukka Somervuori ja Heikki Tuomainen, jotka voittivat loppuottelussa MBF:n Thomas Hallböckin ja Berndt Johanssonin. Kolmanneksi tuli PTS-60 joukkueella Jorma Hietikko, Lauri Miettinen, Ari Jaatinen ja Juha Mustonen sekä Sunilan Sisu joukkueella Vadim Vyrzhikovskiy ja Vesa Vanhala.

Miehet 70 v

Jos 60 vuotiaissa koettiin verenvähyyttä, niin 70 vuoden jälkeen kunto tuntuu paranevan. Tämä oli kisojen suurin luokka 12 joukkueella. Järjestävän seuran ikinuoret Gabriel Zewi ja Matti Lappalainen joutuivat heti alkuun kovan paikan eteen TIP-70:n Asko Immosta ja Eero Nordlingia vastaan. Gabriel vei ratkaisevan ottelun 3-0 ja BK ottelun 3-2. Eräpisteet olivat -9, -10, -8, joten muutakin olisi voinut olla luvassa. Seuraa-

vassa ottelussa vastaan asettui PT-2000:n Seppo Reiman ja Lauri Saukko. Tälläkin kertaa peli meni viidenteen otteluun, mutta nyt Lauri osoittautui Gabrielia vahvemaksi ja PT-2000 jatkoon 3-2.

Toisella puolella kaaviota Wegan Kai Merimaa ja Leif Huttunen olivat voittaneet PT-75:n Ingvar Söderströmin ja Veikko Holmin 3-1, joten loppuottelussa kohtasivat Wega ja PT-2000. Voittamaan tottunut Kaitsu vei molemmat kaksinpelit ja niinpä PT-2000:n saldoksi jäi nelinpelin voitto. 70 vuotiaiden mestariksi Wega luvuin 3-1 joukkueella Kai Merimaa ja Leif Huttunen. Hopealle PT-2000 ja pronssimitalit BK:lle ja PT-75:lle.

Miehet 80 v

Miesten 80 vuotiaiden kisa oli Wegan hallintaa. Mukana oli tälle ikäluokalle mukavasti 4 joukkuetta. Merimaan Kaitsusta leivottiin tuplamestari, mutta hän tarvitsi mestaruuksiin kaksi eri paria. Loppuottelussa Wegan ykkösjoukkue Kai Merimaa, Kaj Blomfelt voittivat Wegan kakkosjoukkeen Olavi Olanderin ja Pauli Ukkosen 3-0.

Kolmannet sijat veivät Atlas joukkueella Orvo Kattainen ja Erkki Simelius sekä TIP-70 joukkueella Tapio Mäntynen ja Reino Mäkelä.

Naiset 40 v

Naisten puolella saatiin jalkeille joukkueet kolmeen luokkaan. 40 vuotiaiden luokassa osallistujia oli kaksi joukkuetta, joista voittajaksi selviytyi PT-75 joukkueella Anne Majava ja Ellen Pautamo. Loppuottelussa kukistui PT-2000 numeroin 3-1. PT-2000 hopeajoukkueessa pelasivat Sirpa Kemppinen ja Kirsi Riikonen. Tässäkin ottelussa ratkaiseva peli meni viidenteen erään.

Naiset 50 v

50 vuotiaissa naisissa oli eniten osanottajia: 4 joukkuetta. Tiukkojen vaiheiden jälkeen voittajaksi selviytyi PT-2000 joukkueella Kirsi Riikonen ja Sirpa Kemppinen, jotka saivat hy-

vityksen 40 vuotiaissa kärsimälleen tappiolle. Hopeaan joutui tällä kertaa tyytymään Toukolan Teräs joukkueella Terttu Nurvo ja Lena Sellberg. Kolmannet sijat veivät 40 vuotiaiden mestari PT-75 joukkueella Ellen Pautamo ja Anne Majava sekä TIP-70 joukkueella Lichun Koponen ja Riina Tsukker.

Naiset 60 v

60 vuotiaissa naisissa päästiin pelaamaan heti loppuottelua kahden joukkueen osallistuessa sarjaan. Toukolan Teräksen joukkue Terttu Nurvo ja Lena Sellberg saivat nyt hyvityksen 50 vuotiaiden hopean kirkastuessa kultaiseksi mitaliksi. TIP-70:n Pirkko Mäkinen ja Raija Santala veivät hopeaiset mitalit.

Veteraanien Joukkue-SM 2019 Ruskeasuolla

Kisoihin oli saatu kohtuullisen mukavasti joukkueita mukaan, mutta jatkossa osallistumisten määrää tulee rajoittaa maksimissaan kahteen luokkaan per pelaaja. Tälläkin kertaa kyseessä taisi olla poisjäännistä johtuva urakoiminen, mutta erittäin hyvät kisat pelannut Thomas Hallbäck oli nyt pullonkaulana loppupelien aikana ja kisat saatiin loppumaan vain vaivoin ennen kuin Ruskeasuon halli meni kiinni. Onnittelut kuitenkin Thomasille hienosta suorituksesta: mitaleille 40, 50 ja 60 vuotiaissa on suoritus, joka ei kovin usein toistu.

Pelien määrän rajoittaminen ja se, että myös nelinpelin jälkeiset kaksi peliä voitaisiin pelata samanaikaisesti parantaisi pelien aikataulupittoa. Se ei kuitenkaan nykyisellään ole sääntöjenmukaista, joten siitä ei taideta saada apua. Yksi joukkuepeli kestää nykymuodossa noin 2 tuntia ja jo yhdeksän joukkueen tapauksessa tarvitaan 5 kierrosta eli 10 tuntia eikä päällekkäisyyksiltä voida välttyä. Kisojen jakaminen kahdelle päivälle tekisi niistä hallittavammia, mutta saattaisi vähentää kiinnostusta.

Sydämelliset kiitokset kaikille osallistujille - 80 vuotias Bollkamraterna r.f. kiittää.

Axel Torvald Rundberg



Kaikkien pöytätennispelaajien tuntema "Puppeli" täytti 18.11.2019 95 vuotta. Onnittelijoiden joukossa oli mm. pelikavereita BK:sta.

Kuvassa vasemmalta alkaen Tom Kiias, Erkki Reinikainen ja Erik Bifeldt.



Tuorein maajoukkuepelaajamme
Ramona esittelee alla itsensä.

Tervetuloa edustamaan Suomea Ramona!



Hei. Olen Ramona Betz, 15 vuotta, ja asun Etelä-Saksassa Stuttgartin ja Frankfurtin välillä, viiniviljelmien ympäröimässä pikkukylässä nimeltä Löwenstein. Kun en pelaa pöytätennistä, käyn lähellä olevan koulun 10. luokkaa.

Olen kasvanut kaksikielisesti, sillä äitini Kaarina on suomalainen ja isäni Rüdiger saksalainen. Ensimmäisen kerran kävin Suomessa, kun olin kahdeksan kuukauden vanha. Siitä lähtien olen käynyt kerran kaksi vuodessa Suomessa lomilla. Enimmäkseen Savonlinnassa asuvan ukkini luona, mutta usein myös tätini, setäni ja serkkujeni luona Espoossa. Vuosi sitten kesällä kävin rippikoulun Savonlinnan seurakunnassa. Se oli aivan mahtava kokemus ja ihaninta oli, että tutustuin siellä savonlinnalaisiin nuoriin, joihin olen osin yhä yhteydessä.

Koulussa pidän eniten kielistä, liikunnasta ja matematiikasta. Saksan ja suomen lisäksi osaan ranskaa, englantia ja espanjaa. Pidän vieraista kielistä ja siitä, että ne auttavat tutustumaan helpommin uusiin ihmisiin. Mutta mennään nyt pöytätennikseen. Isäni pelaa pöytätennistä ja kun olin aivan pieni, 2-3 vuotta, katsoin usein hänen pelejään ja pääsin joskus jopa tuomaroidaan otteluita hänen sylissään. Kun olin kuusivuotias, isä otti minut mukaan pöytätennisharjoituksiin ja teki minun kanssani ensimmäisiä pöytätennislähtöjä lähellä olevassa hallissa. Minusta se oli heti alusta asti kivaa ja pian, muutaman kuukauden kuluttua, isä vei minut ensimmäisen seurani, Neckarsulmin, harjoituksiin. Jo

muutaman viikon kuluttua valmentajani pyysi minua esittäytymään lähellämme olevaan Baden-Württembergin osavaltion harjoituskeskukseen, jonne pääsee vain kutsun kautta. Pääsin sinne heti intensiiviseen harjoitteluryhmään. Olin silloin juuri täyttänyt seitsemän vuotta. Alkuaikoina pelasin viikonloppuisin usein myös isäni kanssa omassa pöytätennishuoneessamme. Nyt pelaamme enää harvoin, mutta pöytätennispöytä on silti ahkerassa käytössä syöttöjä harjoitellessa. Tällä hetkellä harjoittelen 4-5 kertaa viikossa. Nyt valmennusryhmäni on kauempana, Stuttgartin eteläpuolella Böblingenissä. Matkaa meiltä on sinne noin tunti suuntaansa. Käyn myös osittain yksityisvalmennuksessa ja lomilla valmennusleireillä. Viikonloppuisin on joukkuepelejä. Pelaan tällä hetkellä urani (©) toisessa seurassa, DJK Sportbund Stuttgartissa. Se on yksi Baden-Württembergin osavaltion suurimmista pöytätennisseuroista. Pelaan naisten ykkösoukkueessa, 4. ylimmällä sarjatasolla (sitä ylempänä ovat 1., 2. ja 3. Bundesliiga). Olemme sarjataulukon kärjessä alkukauden jälkeen ja tähtäämme 3. Bundesliigaan. Pelaan kakkospaikalla joukkueessa. Kesällä sain tilaisuuden aloittaa pelit Suomi-paidassa ja olen ylpeä siitä. Olen jo viidessä turnauksessa voinut kerätä kokemuksia ja saanut osittain jo nauttia hyvistä saavutuksista. Suomen maajoukkueoverit ottivat minut heti hyvin vastaan ja tunnen itseni jo nyt osaksi joukkuetta. On auttanut paljon, että osaan puhua suomea ja kielimuureja ei ole välissä. Finlandia Open joulukuussa oli kiva tilaisuus tutustua laajemmin Suomen pöytätennisiin.

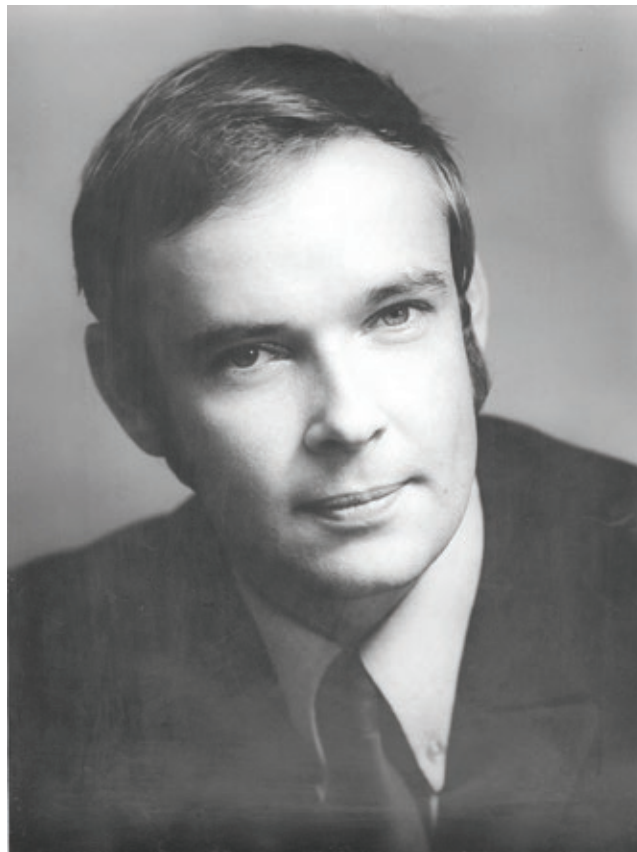
Nykyinen seurani: <https://djksportbund-stuttgart.de/>

Joukkueeni: <https://djksportbund-stuttgart.de/mannschaften/damen/damen-1/>

Tilastot: <https://www.myschachtennis.de/clickt/RL-OL%20S%C3%BCd-West/19-20/ligen/Regionalliga-Suedwest/gruppe/357253/tabelle/gesamt>

Ramonan nettisivu (alamme nyt tekemään myös suomenkielisiä tekstejä sinne): www.ramona-tabletennis.de

Pentti "Milli" Kunnas



Pentti "Milli" Kunnas syntyi 5.11.1943 kaksoissisarensa kanssa nelilapsisen perheen kuopuksina sodan melskeiden keskelle. Perhe oli joutunut jo talvisodan alkaessa jättämään kotinsa Terijoel- la ja evakkomatka kierteli eri puolilla Suomea päättyen lopulta Jyväskylään, jonne perhe sodan jälkeen asettui. Varsin pian edessä oli kuitenkin muutto Helsinkiin, jossa Kunnas varsinaisesti vietti lapsuutensa ja nuoruutensa.

Helsingissä Milli, jonka lempinimi syntyi kaikei hänen pienestä koostaan, innostui pöytätenniksestä 11-vuotiaana. Jo runsaan viiden vuoden kuluttua hän voitti ensimmäisen kaksinpelimestaruutensa 1960 vain 16-vuotiaana. Saman tien hän voitti tittelin myös seuraavana vuonna. Näiden lisäksi meriittilistalla on kolme hopeaa ja yksi pronssi ja mestaruuksia löytyy myös miesten nelinpelistä, sekanelinpelistä, mestaruussarjasta ja SM-cupista. Käytännössä hän pelasi maan kärjessä lähes koko 1960-luvun. Taitavana puolustuspelaajana tunnettu Milli ylsi 1967 PM-kisojen loppuotteluun ja kukisti aikanaan mm. sittemmin maailmanmestariksi yltäneen Ruotsin Stellan Bengtssonin.

Luonnontieteistä kiinnostunut Kunnas hakeutui ylioppilaaksi tulonsa jälkeen Helsingin yliopistoon opiskelemaan kemiaa ja valmistui filosofian maisteriksi 60-luvun lopulla. Kemia oli Kunnakselle läpi elämän innostava aihealue, josta hän mielellään kertoili ja piloillaan usein myös "tenttasi" läsnäolijoiden kemian osaamista probleemoillaan. Työuran alku rakentuikin vahvasti kemian ympärille ja luoteenlaadulle sopivasti hän päätyi tekniskaupalliseen rooliin hankinnan ja maahantuonnin pariin. Hän aloitti työuransa Telkolla kemikaalikaupan parissa ja siirtyi sitten Raken kemikaaliosaston johtajaksi ja matkusti ympäri maailmaa kaupanteossa. Kunnas

oli todellinen kosmopoliitti aikana, jolloin Suomen kansainvälistyminen oli muutoin vielä lapsenkengissään. Aasia ja etenkin Kiina tulivat 70-luvulla Kunnakselle tutuksi. 1976-79 Kunnas toimi Lahdessa Kemiansalpa Oy:n tehtaanjohtajana, joka olikin hänen viimeinen palkkatyönsä. 1979 Milli aloitti yrittäjänuransa, joka jatkui menestyksellä aina eläkkeelle siirtymiseensä asti. Kansainvälisyys oli hänen yrittäjyydenkin leimaa-antavaa ja Kunnaksella oli liiketoimia mm. Sveitsissä (jossa Kunnas perheineen myös asui 1979-82) ja myöhemmin Turkissa.

Pentti Kunnas oli hyvin monipuolisesti sivistynyt, terävä-älyinen henkilö: luonnontieteiden lisäksi erityisesti politiikka (sekä sisä- että maailmanpolitiikka) ja historia, varsinkin Ruotsi-Suomen vaiheet sekä sotahistoria, olivat hänen ominta alaansa. Hän oli aina valmis hyvään keskusteluun ja mielipiteiden vaihtoon ja olikin mm. Suomalaisen klubin teemailtojen vakiovieras monta vuosikymmentä. Kunnas oli taitava sanankäyttäjä ja haastava väittelijä. Hän oli hauska seuramies, huumorintaju ensiluokkaista ja monet Kunnakset jutut ja tarinat ovat jääneet lähtemättömästi läheisten ja tuttu- jien mieliin. Moni ystävä ja pelika- veri muistaa Kunnaksen erityislaatu- isen asunnon Töölön Tullinpuomissa, josta löytyi mm. oma jukebox ja baarihuone disco-palloineen, ja jossa monet juhlat

jatkuivat "Moskovan valojen" kaikuessa pitkälle aamuun.

Vaikka pöytätennisura päättyikin aikai- sin, kaikenlainen kilpaileminen ja pelaaminen olivat monella eri tavalla Millin mielipuuhaa. Mittaa otettiin herkästi niin hiihtämisen kuin juoksemisen tai itse asiassa minkä tahansa asian tiimoilta, jossa kilpailun sai aikaiseksi. Shakki oli hänen erityinen intohimonsa. Luonto oli Kunnakselle tärkeä rentou- tumiskeino. Hän rakensi kaksi mökkiä - toisen Sysmään, toisen Inkooseen. Kummastakaan hän ei malttanut koskaan luopua, vaikka käynnit viime vuosina vähenivät. Myös Suomen Lappi oli Kunnakselle tärkeä matkakohde. Hän "valloitti" vaellus- ja kalastusreissuillaan niin Haltin huipun kuin Lemmenjoen latvat. Kaukomaat vetivät Kunnasta pysyvästi puoleensa ja poikansa Peterin kanssa hän matkusti ympäri maapalloa aina viime hetkiin saakka. Voimien ja vauhdin hiipuessa Pentin huumori, terävyys ja kaipuu hyviin väittelyihin eivät kadonneet mihinkään. Vaikeuksista huolimatta hän säilytti positiivisen asenteensa ja tahtoi loppuun asti olla muiden seurassa, viihdyttäjänä ja hyvien juttujen ja tarinoiden kertojana - niistä hänet muistetaan ja niistä häntä kaivataan. Pentin elämänlanka sammui 4.9.2019 75-vuotiaana.



Suomalaisen pöytätenniksen väriläiskä Lasse Långstedt on poissa

Suomen pöytätennisväki sai jälleen kuulla 21. päivänä lokakuuta 2019 suru-uutisen, kun Lars "Lasse" Långstedt oli nukkunut pois 74-vuotiaana pitkällisen sairauden murtamana Helsingissä. Lasse oli syntynyt 31.1.1945.

Lasse Långstedt edusti koko peliuransa parhaan ajan helsinkiläistä pöytätenniksen erikoisseuraa Wegaa. Henkilökohtaisen Suomen mestaruuden Lasse voitti miesten kaksinpelissä vuonna 1967 ollen lisäksi SM-hopealla kaksi kertaa vuosina 1968 ja 1971.

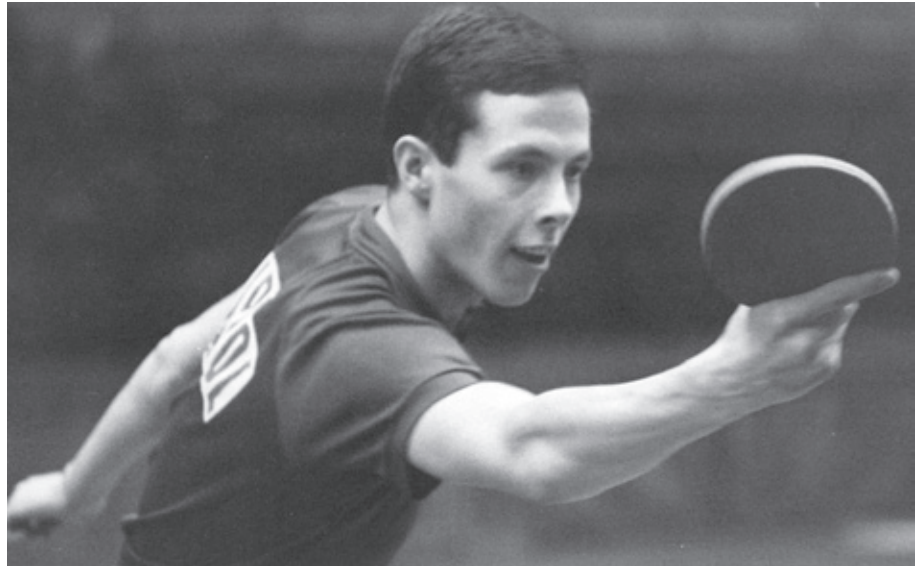
Miesten nelinpelissä Lasse saavutti Suomen mestaruuden vuonna 1966 (Tapio Penttilä, TuTo), kaksi SM-hopeaa vuosina 1967 (Penttilä, P-K) ja 1970 (Penttilä, P-K) sekä kolme SM-pronssia vuosina 1964 (Curt Karlsson, BK), 1968 (Penttilä, P-K) ja 1971 (Juha Hämäläinen, Wega).

Sekanelinpelissä Lasse voitti yhden Suomen mestaruuden seuratoverinsa Liisa Järvenpään kanssa vuonna 1970, yhden SM-hopean vuonna 1966 (Anna-Greta Pettersson, Wega) sekä kolme SM-pronssia 1963 ja 1967 (Pettersson) ja 1968 (Järvenpää).

Yhteensä Lasse Långstedt voitti Suomen mestaruuksia kaksinpelissä (1), nelinpelissä (1) ja sekanelinpelissä (1) yhteensä kolme, SM-hopeasijoja viisi ja SM-pronssisijoja kuusi, joten yhteensä SM-mitalien määrä henkilökohtaisissa luokissa Lassella oli 14.

Miesten joukkuekilpailuissa Långstedt voitti SM-joukkuekultaa viidesti, SM-joukkuehopeaa kerran ja SM-joukkuepronssia kahdesti. Vuonna 1966 aloitetussa miesten SM-sarjassa Lasse Långstedt oli myös keskeisessä roolissa, kun Wega voitti hänen uransa aikana kolme kertaa SM-kultaa, kaksi kertaa SM-hopeaa ja kaksi kertaa SM-pronssia.

Lasse Långstedt kuului myös 1960-luvulla Suomen pöytätennismaa-joukkueen vakiokalustoon. Pohjoismaisissa mestaruuskisoissa Lasse edusti kahdesti Suomea 1965 Nyborgissa Tanskassa ja 1967 Helsingissä. Molemmissa kisoissa Lasse saavutti Suomen



miesten joukkueissa (1965: Långstedt, Pentti Tuominen, Juha Hämäläinen, Tapio Penttilä ja 1967: Långstedt, Penttilä, Seppo Elsinen, Robert Ådahl) PM-pronssimitalit ja miesten nelinpelissä niin ikään PM-pronssimitalit (Penttilä).

Pöytätenniksen MM-kilpailuihin Långstedt valittiin Suomen maajoukkue-edustajaksi kahdesti, nimittäin 1965 Ljubljanaan entiseen Jugoslaviaan ja nykyiseen Sloveniaan (Långstedt, Tuominen, Penttilä) ja 1967 Tukholmaan Ruotsiin (Långstedt, Penttilä, Elsinen, Max Laine, Pentti Kunnas).

Euroopan mestaruuskisoissa Långstedt edusti Suomea myös kahdesti eli 1964 Malmössä Ruotsissa (Långstedt, Penttilä, Laine, Tuominen, Kunnas) ja 1968 Lyonissa Ranskassa (Långstedt, Penttilä, Elsinen, Hämäläinen). Malmön EM-kisoissa Långstedt saavutti ehkä arvokkaimman yksittäisen kansainvälisen voittonsa kukistamalla hienon ja Lasselle tyypillisen ennakkoluulottoman pelin jälkeen miesten joukkuekilpailussa Unkarin Peter Rozasin, joka oli silloin aivan Euroopan kärkipelaajia.

Pentti Tuomisen hienosta aloitteesta 1960-luvun puolivälin paikkeilla aloitettiin myös Wegan, Turun Toverien ja sen jälkeen Pallo-Kotkien yhteistyö, jonka tavoitteena oli saada näiden seurojen ja muille Suomen kärkipelaajille kansainvälistä kilpailukokemusta ja

-kokemusta myös muualla Euroopassa kuin Ruotsissa ja muissa Pohjoismaissa. Tämä toiminta oli aloitettu 1965 ja nyt se konkretisoitui niin, että 1966 Wegan pelaajat Lasse Långstedt, Juha Hämäläinen, Jukka Lautjärvi ja Pentti Tuominen sekä TuTo:n Tapio Penttilä osallistuivat Krakovassa Puolassa ja Budapestissä Unkarissa Puolan ja Unkarin avoimiin mestaruuskisoihin, joihin yleensä osallistuivat kaikki Euroopan kärkimaiden, Ruotsi mukaan lukien, kärkipelaajat. Vuonna 1967 tämä avoimiin mestaruuskisoihin osallistuminen sai jatkoa, kun Wegan pelaajat Lasse Långstedt ja Pentti Tuominen sekä Pallo-Kotkien Tapio Penttilä osallistuivat silloisten Tšekkoslovakian ja Itä-Saksan (DDR) avoimiin mestaruuskisoihin Prahassa ja Erfurtissa.

Lassen maajoukkueetoverina voin syystä todeta, että hänellä oli todellinen voittamisen palo pelaamisessaan. Hän pyrki aina pelaamaan sen, minkä osasi ja tavoitteena oli aina voitto, jonka hän myös hyvin usein parhaina aikoinaan saavutti. Koko suomalainen pöytätennisväki kunnioittaa hienon ja menestyksekkään pöytätennispelaajan muistoa hänen viimeisellä ottelumatkallaan ja ottaa osaa läheisten suruun.

Tapio Penttilä
Ystävä ja pelitoveri



kisakallio



Villa- kokoukset

**Yli 120 000 asiakasta yli 50 maasta valitsee
Kisakallion vuosittain.**

Tarjoamme erinomaiset puitteet niin sporttiin
kuin yritysten strategisten päätösten
tekemiseen. Parhaat päätökset syntyvät
korkeatasoisissa Villoissamme - jylhillä
järvinäkymillä omassa rauhassa.

Ota yhteyttä!

Jaana Ihatsu +358 40 4560 694
Markus Lassila +358 44 584 6518
myynti@kisakallio.fi

Kun haluat
kokoukselle
jotain
ainutlaatuista,
valintasi on
Kisakallion
Villa-alue
- sporttia
unohtamatta.

Rating (1.12.2019)

Rating järjestys

1	Olah Pentti	SeSi	2615
2	Tennilä Otto	PT 75	2456
3	Naumi Alex	KoKa	2442
4	Räsänen Mika	PT Espoo	2411
5	Soine Samuli	TIP-70	2362
6	Soine Toni	PT Espoo	2355
7	O'Connor Miikka	PT 75	2345
8	Laane Lauri	TIP-70	2340
9	Moradabbasi Peiman	PT-Helsinki	2320
10	Valasti Pasi	PT 75	2315

MJ 13

1	Vesalainen Matias	KoKa	1874
2	Vesalainen Rasmus	KoKa	1851
3	Penttilä Turo	HIK Pingis	1680

MJ 15

1	Khosravi Sam	KoKa	2285
2	Räsänen Aleks	PT Espoo	2132
3	Kylliö Joonas	TIP-70	1939

MJ 17

1	Pihkala Arttu	PT Espoo	2288
2	Khosravi Sam	KoKa	2285
3	Steif Noah	TIP-70	2231

NJ 13

1	Kellow Ella	MBF	1531
2	Yang Yixin	PT Espoo	1416
3	Räsänen Veera	HIK Pingis	1243

NJ 15

1	Girlea Maria	TIP-70	1987
2	Titievskaja Aleksandra	PT Espoo	1861
3	Kellow Ella	MBF	1531

NJ 17

1	Girlea Maria	TIP-70	1987
2	Titievskaja Aleksandra	PT Espoo	1861
3	Heljala Anni	Por-83	1756

Naiset

1	Burkova Anastasiia	KoKa	2273
2	Donner Marina	Åland Pingis	2127
3	Kirichenko Anna	PT Espoo	2090
4	Lundström Annika	MBF	2084
5	Luo Yumo	TIP-70	2008
6	Oksanen Jannika	LPTS	2002
7	Girlea Maria	TIP-70	1987
8	Eriksson Sofie	KoKa	1923
9	Eriksson Pinja	MBF	1887
10	Rissanen Elli	MBF	1879

Hallitus

Esko Heikkinen, puheenjohtaja (2016-2018)
050 62532, esko.heikkinen@sptl.fi

Sonja Grefberg, varapuheenjohtaja (2016-2018)
040 556 6179, sonja.grefberg@kolumbus.fi

Varsinaiset jäsenet:

Kimmo Arenius (2017-2019)
040 727 2261, kimmo.arenius(a)gmail.com

Måns Holmberg (2017-2019)
044 518 1518, mans.holmberg(a)gmail.com

Kimmo Pihkala (2017-2019)
040 709 4781, kimmo.pihkala(a)iki.fi

Pasi Valasti (2017-2019)
050 388 4306, pasi.valasti(a)sok.fi

Bahman Khosravi (2019-2020)
050 540 0773, bahman23(a)gmail.com

Matti Kurvinen (2019-2020)
040 504 7845, matti.kurvinen(a)saunalahti.fi

Teemu Oinas (2019-2020)
050 485 8200, teemu.oinas(a)gmail.com

Hannu Sihvo (2019-2020)
040 718 6360, hannusihvo57(a)gmail.com

Toimisto

Valimotie 10,00380 Helsinki
email: info@sptl.fi

Toimihenkilöt:

Mika Räsänen
Puh: 040 594 3043, e-mail: mika.rasanen@sptl.fi

Taneli Keinonen
Puh. 050 528 5861, taneli.keinonen@sptl.fi

Tilit

LISENSSITILI: FI34 5716 9020 0181 02
- tälle tilille maksettava kaikki lisenssimaksut

PÄÄTILI: FI12 5716 9020 0181 10
- tälle tilille maksetaan sellaisia maksuja, joista tulee erikseen pyyntö tai lasku

Osuuspankin laskutustili säilyy entisellään.
Tilille maksetaan edelleen ainoastaan laskutuksen kautta tulevat maksut, ei muita.
Laskutustili on FI55 5710 0420 2557 47

Pyydämme, että käytätte aina viitettä, mikäli sellainen laskussa on. Se helpottaa paljon toimistotyötä.

A RUBBER FOR A POWERFUL, MODERN PLAYING STYLE.



BUILDING WORLD CHAMPIONS SINCE 1944



DNA S PRO

The soft sponge provides an increased “dwell time” (contact time between ball and rubber) and more control without loss of spin or speed. In addition, the rubber generates the characteristic soft click sound.

- A table tennis rubber made in Germany, for those who play with great power.
- A fast and powerful rubber for offensive play.
- ESC technology offers a higher arc in topspin rallies.
- The combination of natural and synthetic rubber increases the durability of the rubber.
- Orange coloured sponge with transparent surface rubber optimised for the ABS ball.
- Sponge hardness 42.5 degrees provides good control without loss of spin or speed.



DNA M PRO

The medium hard sponge offers the perfect balance between control and speed, making it possible to complete rallies on the third ball or play with a lot of spin without compromising on control.

- A table tennis rubber made in Germany, for those who play with great power.
- A fast and powerful rubber for offensive play.
- ESC technology offers a higher arc in topspin rallies.
- The combination of natural and synthetic rubber increases the durability of the rubber.
- Orange coloured sponge with transparent surface rubber optimised for the ABS ball.
- Sponge hardness 47.5 degrees offers the perfect balance between control and speed.



DNA H PRO

The hard sponge is designed for those seeking the very best. This rubber provides the power and speed required to complete rallies in a quick and efficient way.

- A table tennis rubber made in Germany, for those who play with great power.
- A fast and powerful rubber for offensive play.
- ESC technology offers a higher arc in topspin rallies.
- The combination of natural and synthetic rubber increases the durability of the rubber.
- Orange coloured sponge with transparent surface rubber optimised for the ABS ball.
- Used by Truls Møregårdh and Ioannis Sgouropoulos.
- Sponge hardness 50 degrees provides power and speed for fast, efficient strokes.